

РЕШЕНИЕ

№ 41277

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9817** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3, вр. чл. 208 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Ди Ай Уай Макс“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Б., против решение № ПИ-6/09.09.2025 г. на директора на ТД на НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“, с което жалба с вх. №Ж-32-41/26.08.2025 г. по описа на ТД на НАП СДО, подадена от името на дружеството срещу отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250032-012-0000042/19.08.2025 г., издадено от Ц. П. на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП СДО, е оставена без уважение като неоснователна.

Жалбоподателят твърди, че ОМ са били издадени във връзка с ревизионно производство, чиято висящност е възстановена, поради което липсвало правно основание за действие на мерките, респ. наложените мерки не могат да бъдат продължени автоматично след отмяната на РА. Иска се отмяна на решението на директора на ТД на НАП СДО и отказа на публичния изпълнител за отмяна на ПНОМ. В с.з. заявява, че не претендира разноски.

Ответникът – директор на ТД на НАП – СДО, в с.з. чрез юрк. Н. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима. Подадена от адресат на индивидуален административен акт, засягащ го неблагоприятно. Същата е подадена в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК и подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна се установява следното:

Административното производство пред публичния изпълнител е започнало с искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с №Р-32003224002044-

039-001/12.07.2024 г. от Х. И., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“, в качеството си на ръководител ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-32003224002044-020-001/24.04.2024 г. Ревизията е за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за период 01.11.2019 г. до 31.12.2019 г.

Издадени са били Постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С240032-023-0002101/15.07.2024 г. и изх. № С240032-023-0002126/17.07.2024 г., с които са наложени предварителни обезпечителни мерки за обезпечаване на евентуални бъдещи задължения на „ДИ АЙ УАЙ МАКС“ ЕООД /с предходно наименование „ТЕМАКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД/.

На основание чл. 121, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, е отправено искане за продължаване срока на наложените обезпечителни мерки с изх. №0240032-006-0000876/02.10.2024 г. до Административен съд — В. който срок е бил продължен до приключване на ревизионното производство и издаване на акт по чл. 119, ал. 3 от ДОПК.

Издаден е бил Ревизионен акт №Р-32003224002044-091- 001/17.04.2025 г., с който се установява задължение в размер на 585 396,17 лв., в това число главница 364 438,33 лв., лихви 220 957,84 лв.

Издадено е Постановление за продължаване действието на наложените предварителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх. №250032-139-0000707/07.05.2025 г.

С Решение №889/17.07.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, на основание чл. 155, ал. 1 във връзка с ал. 4 от ДОПК РА е отменен и преписката е върната за нова ревизия.

Издадено е било искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ изх. №Р-32003225003870-039-001/15.08.2025 от И. И., на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството си на ръководител ревизия в ТД на НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“, възложена със ЗВР №Р- 32003225003870-020-001/29.07.2025 г.

Публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки с ПНОМ №С250032- 023-0002317/18.08.2025 г.

От страна на жалбоподателя до публичен изпълнител при ТД на НАП - СДО е било депозирано Искане за отмяна на всички наложени предварителни обезпечителни мерки с вх. №55-32-2259/11.08.2025 г. по отменения Ревизионен акт №Р-32003224002044-091- 001/17.04.2025 г., като публичният изпълнител постановява Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250032-012-0000042/19.08.2025 г., предмет на обжалване по административен ред.

За да остави без уважение жалбата ответникът е приел, че съгласно ДОПК и константната практика на Върховния административен съд в хипотеза като настоящата е налице едно ревизионно производство, а не две отделни и независими ревизионни производства. Тъй като новата ревизия е продължение на първоначалната - възобновява се висящността на ревизионното производство, следвало да се счита и че наложеното обезпечение следва да се измени, чрез което се продължава действието на наложените обезпечителни мерки. П. при изменение на наложената обезпечителна мярка в случаите, когато на основание чл. 155, ал. 6, вр. с ал. 4, т. 1 и т. 2 от ДОПК се отменя ревизионен акт с указание за издаване на нов ревизионен акт, е че се запазва поредността на първоначално наложеното обезпечение.

Жалбата е основателна.

Решението е издадено от компетентен орган, в законоустановената писмена форма, съдържа изискуемите реквизити и е мотивирано.

Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал. 2 от ДОПК с изх. № С250032-012-0000042/19.08.2025 г., също е издаден от компетентен орган - главен публичен

изпълнител в ТД-НАП СДО, в предвидената от ДОПК форма и реквизити, съобразно разпоредбата на чл. 208 от ДОПК.

Не се установят по делото допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

Няма спор, че отмяната на ревизионния акт установяващ публичните задължения води до липса на изпълнително основание, в който случай императивната норма на чл. 197, ал. 3 от ДОПК изисква отмяна на обезпечителната мярка и не предвижда изключения.

С отмяната на ревизионния акт и връщането на преписката за издаване на нов съобразно указанията на решаващия орган, се възстановява висящността на ревизионното производство, като разпоредбата на чл. 155, ал. 6 от ДОПК изисква производството да започне от онова незаконосъобразно действие, което е послужило за отмяна на акта.

Отмяната на ревизионния акт обаче няма за последица "обратна трансформация" на обезпечителните мерки в предварителни такива по смисъла на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, а процесуалните правила изискват в хода на висящо ревизионно производство да се налагат само предварителни обезпечителни мерки.

В хода на ревизията първоначално такива са били наложени с ПНОМ изх. № С-240032-023-0002101/15.07.2024 и ПНОМ с изх. № С240032-023-0002126/17.07.2024 г., но на основание чл. 121, ал. 6, вр.чл. 195, ал. 1 от ДОПК действието им е продължено в мерки от същия вид за обезпечаване събирането на задълженията установени с ревизионния акт. Отмяната на този ревизионен акт означава, че ПНОМ вече не е свързано с годно изпълнително основание, съответно задълженията вече не са "установени и изискуеми" по смисъла на чл. 195, ал. 1 от ДОПК и е налице основанието по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК за отмяна на наложеното обезпечение. В подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5.

Липсата на изпълнително основание е абсолютно основание за отмяна на обезпечителната мярка по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК, но няма пречка в рамките на производството по издаване на нов ревизионен акт да се предприемат действия по налагане на нови предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121 от ДОПК съобразно очаквания размер на публичните държавни вземания - както е процедирано в случая с издаването на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С250032-023-0002317/18.08.2025 г.

В конкретния случай, спазването на принципите по чл. 195, ал. 7, чл. 198, ал. 2 от ДОПК и чл. 6, ал. 5 от АПК изискват във всеки един момент съдът да извършва преценка за наличието на обезпечителна нужда и на предпоставките по чл. 195, ал. 1 от ДОПК. Ограничаването на разпоредителните действия на длъжника в хипотезата на приключило ревизионно производство е допустимо само при безспорно установени и изискуеми публични задължения, което условие заради отмяната на ревизионния акт е отпаднало.

Като е стигнал до други правни изводи директорът на ТД на НАП- СДО е постановил неправилно решение, което следва да се отмени, ведно с потвърдения с него отказ и наложените обезпечения, съгл. чл. 208, ал. 3 от ДОПК.

Воден от горното, Административен съд София-град, I отделение, 84 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПИ-6/09.09.2025 г. на директора на ТД на НАП „Средни данъкоплатци и

осигурители“ и потвърдения с него отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250032-012-0000042/19.08.2025 г., издаден от главен публичен изпълнител в ТД на НАП СДО ОТМЕНЯ обезпечения, наложени с ПНОМ изх. № С240032-023-0002101/15.07.2024 г., ПНОМ изх. № С240032-023-0002126/17.07.2024 г., продължени с ПНОМ изх. № С250032-139-0000707/07.05.2025 г., на главен публичен изпълнител при ТД на НАП - СДО
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване